

2. adventna nedelja - leto A

Napoved Jezusovega rojstva

V šestem mesecu je Bog poslal angela Gabriela v galilejsko mesto Nazaret, k devici, zaročeni z možem, ki mu je bilo ime Jožef, iz Davidove hiše, in devici je bilo ime Marija. 28 Angel je vstopil k njej in rekel: »Pozdravljena, obdarjena z milostjo, Gospod je s teboj!« Pri teh besedah se je vznemirila in preišljevala, kakšen pozdrav je to. Angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš in rodila sina, in daj mu ime Jezus. Ta bo velik in se bo imenoval Sin Najvišjega. Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida in kraljeval bo v Jakobovi hiši vekomaj; in njegovemu kraljestvu ne bo konca.« Marija pa je rekla angelu: »Kako se bo to zgodilo, ko ne poznam moža?« Angel ji je odgovoril: »Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo obsenčila, zato se bo tudi Sveto, ki bo rojeno, imenovalo Božji Sin. Glej, tudi tvoja sorodnica Elizabeta je spočela sina v starosti; in to je šesti mesec njej, ki so jo imenovali nerodovitno. Bogu namreč ni nič nemogoče.« Marija pa je rekla: »Glej, Gospodova služabnica sem, zgôdi se mi po tvoji besedi!« In angel je šel od nje. Lk 1,26-38

Brezmadežno spočetje device Marije

Današnja Božja beseda postavlja v ospredje dva para Adama in Evo ter Jožefa in Marijo. Ker praznik govori posebej o Mariji ostanimo pri ženskih likih. Kaj je skupno Evi in Mariji? Božji načrt! Obe sta postavljeni na zemljo s čudovitim Božjim načrtom. Eva bo mati vseh živih, Marija Božja mati, mati Odrešenika človeštva. Ali sta poznali načrt, ki ga je imel Bog z njima? V rajju Bog naroči Adamu in Evi, naj si podvržeta zemljo in ji gospodujeta, od drevesa sredi vrta pa naj ne jesta. O Božjem načrtu za Marijo pa izvemo šele ob angelovem oznanjenju, da bo spočela in rodila Božjega sina. Če se ob angelovem oznanjenju nekoliko ustavimo lahko zaslutimo, da je Mariji del zgodbe že poznan. Ne sprašuje namreč, kakšnega odrešenika naj bi rodila, zakaj ona, kaj Bog hoče s tem načrtom. Sprašuje le, kako bo spočela, če še ne živi z možem. Uganka ji je torej le spočetje, božje materinstvo pa, kot da ji je že znano.

Obe materi torej Eva in Marija sta globoko v sebi čutili, da sta izbrani za pomembno nalogo. Naloga jima je bila na nek način jasna, v čem je razlika? Evo premami zamisel, hudičeva ponudba, da je lahko še bolj pomembna brez Boga. Bog jo utesnjuje, ker ji postavlja nepotrebne omejitve. Božji načrt zanjo postane ovira za samouresničitev, zato izbere svojo pot. Upre se Bogu. Marija gleda na svet drugače. Očitno se popolnoma podredi Bogu. Ob oznanjenju vidimo njeno jasnost, živost, ko hoče vedeti, kaj Bog od nje pričakuje, ni pa niti sence upora. V celoti sprejema Boga za temelj svojega življenja.

Ob tem nam je najlažje reči: bila je brez madeža izvirnega greha, zato je to zmogla. Vendar ne pozabimo na Evo! Tudi Eva je bila brez izvirnega greha, saj ga še nista storila. Preveč preprosto bi bilo, če bi Mariji bile odvzete vse skušnjave upora proti Bogu. Ne, skušnjave so bile, a jih je z Njim in v zaupanju Njemu vedno premagala. V tem v čemer je Eva padla, je Marija neprestano rasla. Eva se je uprla Bogu, Marija pa je zaupanje do njega neprestano gradila.

Kako je zmogla vedno reči: Zgodi se? Tu mi pride na misel evangeljski odlomek, ki smo ga poslušali v četrtek pretekli teden, v katerem Jezus govori, da je tisti, ki njegovo besedo poslušajo in jo izpolnjuje podoben možu, ki je gradil hišo na skalo, tisti, ki je ne poslušajo in ne izpolnjuje pa je podoben možu, ki gradi na pesku. V viharju zdrži le hiša na skali.

Marija je tista, ki je gradila življenje na skali. Papež Frančišek je razmišljal, da je ta skala Kristus. In pravi: **Krščanska beseda brez Kristusa te pripelje do nečimrnosti, do gotovosti o**

samem sebi, nadutosti. *In prav Evi se zgodi ta nadutost, ta napuh. Tako pomembna naloga ji postane le poguba, Božje zaupanje le razlog za upor.* **Gospod takega človeka potolče. O tem nam govori Marija v Magnifikatu: Gospod potolče nečimrnost, nadutost tistih oseb, ki se imajo za skalo... Prosimo Gospoda za milost, da bi nam pomagal v tej ponižnosti, ki jo moramo vedno imeti, da ne bi govorili krščanskih besed brez Jezusa Kristusa.** *(Papež Frančišek med sv. mašo v Domu sv. Marte, 5.12.2013)*

Današnji praznik Brezmadežnega spočetja device Marije nas vabi, da svoje življenje še odločneje postavimo na edini trden temelj, na Boga. »Vse premorem v njem, ki mi daje moč«, pravi apostol Pavel. Tudi Marija zmore uresničiti Božji načrt, ker brez pomišljanja vse svoje življenje postavi na Boga. Ničesar noče storiti in ne stori brez Njega!

Ob drugi adventni sveči razmišljajmo, kje vse bi radi življenje prikrojili po svoje. Prosimo Gospoda in Marijo za milost zaupanja, da bi mogli spoznati in začutiti, da je življenje lepo in v globini srečno le, če ga v celoti postavimo na trden temelj, na Boga.